

ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ Facsenate Maejo University

www.facsenate.mju.ac.th

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔/๒๕๕๓ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๕๓

ISSN 1517-2507

ISSN 1517-2507

ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ Facsenate Maejo University

www.facsenate.mju.ac.th

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔/๒๕๕๓ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๕๓

กองบรรณาธิการ :

ดร.อุทิศลักษณ์ ชวรมนัญญา,
 อาจารย์จักรพงษ์ ไชยวงศ์,
 อาจารย์วิจิตรวราณ ศศิพงศ์,
 อาจารย์อัทธภา ไพคำมาน,
 อาจารย์สุจิตรา แก้วลิ้นวาล,
 อาจารย์บุรุษสิทธิ์ จิตต์ศักดิ์,
 อาจารย์ณัฐพงษ์ สายพิณ

กองจัดการ :

นางประนอม จันทรัมย์,
 นางกฤษณา วัฒน,
 นางสาวศิริวรรณ ทองงาน

ที่ปรึกษา :

ผศ.ดร. ประสิทธิ์ โนรี
 รศ.ดร. สมพงษ์ สุวรรณศิริ
 ผศ. ทวีชัย ทางเจริญ

เจ้าของ : **สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้** E-mail : facsenate@mju.ac.th
 สำนักงาน : ชั้น ๒ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๖๐

Editor's Note

บรรณาธิการแกลว

หน้าผืนปinnำทำอุดมสมบูรณ์เกินความต้องการ ซึ่งเป็นผลพวงมาจากปรากฏการณ์
ลาภินิญา ที่ทำให้ประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ประสบกับอุทกภัยกันอย่างถ้วนหน้า

สารสภาคณาจารย์ฉบับหน้าผืนปinnี้ยังคงแน่นไปด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยเฉพาะสรุป
คำบรรยายของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ปราชญ์ด้านการปฏิบัติธรรม ผู้เข้าถึงปัญญา
สูงสุดทั้งทางโลกและทางธรรม เจ้าของผลงานเขียนด้านธรรมะที่ขายดีและได้รับความนิยม
ในหัวข้อ "ทำงานอย่างไรให้มีจรรยาบรรณและมีความสุข" ซึ่งท่านแนะว่า การทำงาน
ให้มีความสุขบนพื้นฐานของการมีจรรยาบรรณ สิ่งสำคัญคือ **ธรรมาภิบาลที่ดี** และงานของ
ชีวิตมีอยู่ 2 งาน คือ **งานภายนอก**ที่ทำแล้วได้เงิน ทำให้กับสังคม-ครอบครัว และ**งานภายใน**
ที่ต้องทำ คือ จินตามยปัญญา ได้แก่บุญบาป ที่สั่งสมอยู่ในจิต งานภายนอกต้องเป็นงานดี
ทัศนคติในการทำงานถูกต้อง งานภายใน คือ **ทาน ศีล ภาวนา** ซึ่งจะทำความดี มีเทวดา
มาคุ้มครองและช่วยไม่ให้ตกงาน นอกจากนี้สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้สรุป
เรื่องราวการสั่งสอนไปมหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรของกรรมการสภาคณาจารย์ เพื่อเยี่ยมชม
พื้นที่ พบปะกับผู้บริหาร-คณาจารย์ และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น-ข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ
เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ของเราให้เจริญรุดหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

บรรณาธิการ

ทำงานอย่างไรให้มีจรรยาบรรณ และมีความสุข

โดย อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้จัดทำโครงการรณรงค์ส่งเสริมการปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ขึ้นเมื่อวันจันทร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องข้าวหอมมะลิ
อาคารสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยมีการบรรยายพิเศษของอาจารย์
ดร.สนอง วรอุไร ในหัวข้อ "ทำงานอย่างไรให้มีจรรยาบรรณและมีความสุข" มีใจความสำคัญ
พอสรุปได้ดังนี้

การทำงานให้มีความสุขบนพื้นฐานของการมีจรรยาบรรณ มีคำสำคัญที่อยู่สามคำ คือ
Good government หรือ**ธรรมาภิบาลที่ดี** **Pro-active** คือการทำงานเชิงรุก และ **Synergy**
คือ การทำงานอย่างสอดประสาน สอดคล้องกัน ซึ่งก็คือความสามัคคี

ในที่นี้จะขอเน้นที่ **ธรรมาภิบาล (Good government)** ซึ่งมีอยู่ 6 หลักใหญ่ๆ คือ

1. **หลักนิติธรรม** ได้แก่ หลักกฎหมาย หลักกฎเกณฑ์ของสังคม เราต้องยึดต้องมัน เพราะอยู่
กันหลายคน ต้องมีกฎเกณฑ์
2. **ศีลธรรม** ซึ่งจะโยงไปเกือบทั้งหมดและมาลงกับคำว่าจรรยาบรรณ บุคลากรมหาวิทยาลัย
ต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นข้าราชการ คือบริการประชาชน และจรรยาบรรณของความ
เป็นอาจารย์ แสดงว่าอาชีพของครูบาอาจารย์หรือบุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัยมีความ
สำคัญมาก จรรยาบรรณของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยคือสร้างชีวิตที่ถูกต้องให้กับลูกศิษย์ เป็น
ลักษณะเหมือนป้องกัน ทำอย่างไรให้ลูกศิษย์ เป็นคนดี คนเก่ง อย่างที่ตั้งใจไว้
3. **ความมีส่วนร่วม** ก็คือความสามัคคี ไม่ใช่แก่คนเดียว ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้
4. **ความรับผิดชอบ** เมื่อท่านมีความรับผิดชอบท่านต้องมีความรับผิดชอบ นั่นคือประชาธิปไตย
ท่านต้องรู้จักหน้าที่ของท่านด้วย
5. **หลักของความคุ้มค่า** ขอให้คิดว่าทำอะไรแล้วได้อะไร ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเงิน ทำแล้ว
ได้ความสุขใหม่ ได้ความสามัคคีใหม่ ทำแล้วเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับมหาวิทยาลัย
หรือสังคมแห่งนี้หรือไม่

6. ความเมตตากรุณา บุคลากรและครูบาอาจารย์ ควรมีความเมตตาความรักให้กับลูกศิษย์ ผู้ที่เป็นลูกหลานของประชาชนทั้งหลาย ที่มาฝากไว้ประมาณเกือบ ๒๐,๐๐๐ คน ขอให้เมตตา มีความรักแก่เขาทุกลมหายใจ ต้องดูแลเขา พอมีกิจกรรม เช่น การเข้าค่ายจริยธรรม อาจารย์ไม่ให้การสนับสนุน บางครั้งเขาจัดกิจกรรม อาจารย์ก็จัดการสอบ สิ่งขัดแย้งเหล่านี้ ต้องพยายามลด ขจัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดไป

การจะเป็นครูบาอาจารย์นั้นเป็นกันไต่ยาก ไม่ใช่ทุกคนมาจะเป็นครูบาอาจารย์ได้ อาจารย์ จำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ความรู้คือปัญญา ความรู้ในทางวิทยาศาสตร์คือการเข้าถึงความจริง คือความมีเหตุและผล เนื่องจากเป็นครูบาอาจารย์ จำเป็นต้องเรียนรู้ให้สูงสุด เพื่อเอาความรู้มาถ่ายทอดให้กับเยาวชน ปัญญาที่เกิดจากการฟัง การอ่าน เรียกว่า **สุตมยปัญญา** ปัญญาที่เกิดจากการคิด พิจารณา วิเคราะห์วิจัยเรียกว่า **จินตมยปัญญา** สองตัวนี้ถ้าพัฒนาให้สูงสุด จะสามารถจบดอกเตอร์ได้ง่ายที่สุด ส่วนปัญญาตัวที่ 3 ที่มนุษย์มีศักยภาพที่จะเข้าถึงปัญญาสูงสุด ได้อีกตัวหนึ่ง เข้าถึงเหตุผลที่เป็นความจริงแท้ วันนี้อย่างนี้ อีกแสนปีข้างหน้าก็ยังจริงอยู่ คือ **ภาวนามยปัญญา** ต้องไปพัฒนาจิตวิญญาณตัวเองถึงจะได้ตัวนี้มา ขณะนี้เรามีปัญญาทางโลก หรือความรู้ทางโลกที่เหมาะสมสำหรับใช้ทำงาน สร้างระบบเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อแก้ปัญหาให้กับสังคม ให้กับโลก แต่ขณะเดียวกันถ้าเอาความรู้ตัวนั้น ซึ่งเข้าใจถึงเหตุผลที่มันจริงไม่แท้ วันนี้อย่างนี้ แต่อีก 2-5 ปี ไม่จริง เช่น สิ่งที่เราไปพัฒนาปัญญาสูงสุดมาจากต่างประเทศ ผู้บรรยายไปเรียนที่ London ได้ตีพิมพ์ผลงานวิจัยไว้ในวารสารต่างประเทศหลายเรื่องและในประเทศอีกหลายเรื่อง ซึ่งตัวนี้ไม่จริงแล้ว ความรู้อีกตัวที่เรียกว่า **ภาวนามยปัญญา** ที่เกิดจากการพัฒนาจิต เป็นความรู้หรือปัญญาที่เข้าถึงเหตุถึงผล วันนี้อย่างนี้ แสนปีข้างหน้าก็จริง ผู้บรรยายมีปัญญาทั้ง 2 ระดับ ทางโลกกับทางธรรม โดยใช้ปัญญาทางโลกทำงานให้กับสังคมบ้านเมือง ทำงานมาตั้งแต่ปี 2503 จนถึงทุกวันนี้ 50 ปีแล้วยังไม่จบเพราะยังมีศักยภาพ ขณะเดียวกันใช้ปัญญาทางธรรมส่องนำทางให้กับชีวิต ไม่วิบัติ ถ้าท่านใช้ปัญญาทางโลกส่องนำทางชีวิตอย่างเดียวอาจวิบัติ เกิดความโกรธสะสมมาก ๆ เกิดการทะเลาะกันด่ากัน จะนำไปสู่การลงนรก

การเป็นครูบาอาจารย์ ไม่ควรพูดจาไม่ดี ไม่ควรไปว่าเด็กเยาวชนที่มีอุปการะคุณ ถ้าไม่มีเขาอาจารย์ก็ไม่มีอาชีพ ต้องเมตตาสั่งสอนเขา โกรธเขาไม่ได้ เหมือนโกรธพ่อแม่ วิบัติ ออกตัญญู เช่นเดียวกันแผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินที่เราได้เกิด อยู่อาศัย ได้ทำกิจกรรมและตายไป แผ่นดินนี้มีอุปการะคุณ ถ้าใครทรยศต่อแผ่นดินจะวิบัติ นี่เป็นเรื่องจริงที่นักวิทยาศาสตร์ทั่วไป เข้าไม่ถึง ใครเขาคำเพราะเขาไม่มีธรรมะ ไม่มีคุณธรรม คนมีคุณธรรมคำใครไม่ได้ เนรคุณ คนอื่นไม่ได้ เนรคุณแผ่นดินก็ไม่ได้ นี่คือนิยามธรรมที่ครูต้องมี จริยธรรมของการเป็นครูที่ดั่งงาม ท่านเกิดมามีชีวิต มีโอกาสใช้ร่างกายเป็นเครื่องมือให้จิตได้พัฒนา งานของชีวิตมีอยู่ 2 งาน คือ **งานภายนอก**ที่ทำแล้วได้เงิน ทำให้กับสังคม ครอบครัว และ**งานภายใน**ที่ต้องทำ คือ จินตมยปัญญา ได้แก่บุญบาป ที่สั่งสมอยู่ในจิต งานสองงานที่ท่านต้องทำ ให้เลือกงานดีทำ งานดีต้องไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม

งานภายนอกต้องเป็นงานดี ทศนคติในการทำงานถูกต้อง ทศนคติที่ผิดคือการทำงาน เพื่อเอาผลงานมาเป็นของตัวเอง ทำเพื่อเอานั่นผิดถนัด ต้องทำเพื่อให้และไม่อยากได้อะไร ทำเพื่อให้เป็นทศนคติที่ถูกต้อง จรรยาบรรณของการทำงาน คือการทำงานดี ทศนคติถูกต้อง และทำงานให้สำเร็จ การทำงานให้สำเร็จ ต้องทำด้วยใจรัก ด้วยความพากเพียร ด้วยใจจดจ่อ ใช้ปัญญาได้ส่วน คือ อิทธิบาท 4 เป็นหัวใจแห่งความสำเร็จในกิจทั้งปวง สอนหนังสือ ต้องสอนด้วยใจรัก สอนด้วยความพากเพียร สร้างเมตตาบารมี สร้างปัญญา ขันติบารมี ความเพียรวิริยบารมี งานดี ทศนคติถูกต้อง ทำงานโดยมีอิทธิบาท 4 เป็นเครื่องสนับสนุน งานแล้วเสร็จทันเวลา เว้นอบายมุข เว้นเกียจคร้านการทำงาน งานสำเร็จ ผู้ใช้บริการพึงใจ เป็นที่เรียกหาเรียกใช้ ทำอะไรก็ตามในสิ่งที่ดี ๆ แล้วขอให้งานเป็นเลิศ พัฒนาอะไร ก็สู่พัฒนาคนไม่ได้

จรรยาบรรณของการเป็นครูบาอาจารย์ คือต้องทำ ต้องมีขันติ มีเมตตา อดทน ทนลำบาก ทนตรากตรำ ทนเจ็บใจ ทุกเหตุที่ขัดใจ ทำให้เกิดโทสะ สิ่งกระทบที่เป็นเหตุขัดใจ ถ้าให้อยู่ได้เป็นทาน มีขันติเป็นแรงสนับสนุน เมตตาบารมีสั่งสมใจจิต คนที่มีแต่ความเมตตา ลงบเย็นโทสะเป็นศูนย์ ลูกศิษย์จะโง่งยังก็สอนเขาได้จนจบ จิตไม่ขุ่นมัว เมตตา ลงบเย็น คนเข้าจะไกล ถ้าเป็นเลื่อมมีโทสะ คนจะหนีห่างหมด

ครูบาอาจารย์ต้องคบเพื่อนดี เพื่อนดีหรือกัลยามิตรคู่ได้สองอย่างคือ 1) เวลาเราจะทำชั่วเขาห้าม เขาป้องกันขัดขวางไม่ให้เราทำชั่ว 2) เขาชักชวนเราไปทำความดี ครูบาอาจารย์ต้องเป็นแม่แบบที่ดี พัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ ถ้าทำได้ ลูกศิษย์จะเจริญ สังคมต้องการเยาวชนไปพัฒนาบ้านเมือง งานวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิตพบว่า ใช้ปัญญา จินตามยปัญญา 20 เปอร์เซ็นต์ และใช้คุณธรรม 80 เปอร์เซ็นต์ ถ้าเรามีคุณธรรมมีความรู้ ลูกพิมพ์ที่ออกจากแม่พิมพ์ก็สำเร็จ รัชชาศักราชทรงนี้ไว้ ตอนทำงานที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้บรรยายได้คัดเลือกเอาลูกศิษย์แม่ใจไปทำงาน ให้รัชชาศักราชนี้ไว้ ท่านทำมาดีแล้วจึงทำต่อไป และทำให้ดีที่สุด ถ้าท่านผลิตบัณฑิตมีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมด้วย ผลิตมาเท่าไร ก็ขายหมดเพราะเป็นที่ต้องการ ครูบาอาจารย์เดินไปไหน อาจารย์จากแม่ใจไปที่ไหนเข้าได้สบาย นี่คือเรื่องจริงที่อยากจะบอก จริยธรรมต้องพัฒนา ความรู้ภายนอกต้องเรียนให้สูงสุด อย่าหยุด ทุกเวลาที่เราต้องค้นคว้าหาความรู้ เพราะความรู้ทางโลกมันเปลี่ยน ล้าสมัย ยิ่งคอมพิวเตอร์ 1 ปีผ่านไป ล้าสมัยใช้ไม่ได้ ความรู้มันพัฒนา เราต้องพัฒนาความรู้ไปเรื่อยๆ ครูบาอาจารย์หยุดการเรียนรู้ไม่ได้ ปัญญาโอคิว สุตตะกับจินตา ต้องพัฒนาไปเรื่อยๆ จดหมตอาชีวะ

พูดถึงเรื่องงานภายใน ในฐานะที่เป็นครูบาอาจารย์ ต้องทำให้มวลชนดูเป็นตัวอย่าง เมื่อก่อนผู้บรรยายเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ตอนนี้เป็นอาจารย์ของคนทั่วประเทศ เพราะเราเอาความรู้มาพัฒนาตัวเองให้มันดี สิ่งแรกที่เราพัฒนาคือปัญญา สุตตะจินตางจนสูงสุดแล้ว ภาวนามยปัญญา ภาวนาทำสองเรื่อง คือพัฒนาจิตให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิ และพัฒนาจิตให้เกิดปัญญาสูงสุด ปัญญาเห็นแจ้ง เห็นเหตุเห็นผล วันนี้จริงแสนขำขำหน้าจริง แล้วเอาตัวนี้ สองนำทางให้กับชีวิต ผู้บรรยายทำมาทั้งสองทาง ทำจนสูงสุด พอมีปัญหาใช้ปัญญาตัวนี้ เพราะมันเข้าถึงเหตุถึงผล ถ้าดับเหตุได้ ผลมันจบ ปัญหาเกิดจากเหตุ ใช้ปัญญาออกกรายการวิทยุ เขียนหนังสือ ตอบปัญหาจากเว็บไซต์ เพื่อนำมวลชนให้เขาปลอดจากปัญหา พอมีปัญหา ไม่มีความสุข ชีวิตต้องการความสะอาด ความสบาย และความสุข ต้องทำงานภายใน คือ **ทำตัวเองให้ดวงดี** ดวงชะตาดี ก็คือ ทาน ศีล ภาวนา ทำด้วยตัวเอง จนกระทั่งมันให้ผล ศีลก็เอาศีล 5 รัชชาให้มีศีล 5 คลุมใจทุกขณะตื่น ศีลเป็นเกราะป้องกันใจไม่ให้วันไหว ศีลเป็นคุณธรรม ปัจจุบันศีล 5 ข้อของเราอยู่ดีไหม ถ้าไม่ดีจะลงต่ำกว่ามนุษย์ ศีลมีอุปการะมาก หากใครมีศีลครบ ผิดสมาธิง่าย ถ้าศีลไม่มาสมาธิไม่เกิด ภาวนามยปัญญา เห็นถูกตามธรรม วันนี้จริงแสนขำขำหน้าจริง ศีลทำสังคัมลงบทำให้มีความสุข

ทานกับศีลเป็นคุณสมบัติ ผลักดันจิตวิญญาณให้ไปสู่สวรรค์ ใครอยากเกิดเป็นนางฟ้าต้องมี ทานกับศีล ทานกับศีลต้องคู่กัน ถ้าอยากเป็นพรหม ที่เป็นสัตว์ ต้องเข้าฌาน แล้วตายในฌาน ฌานคืออัปนาสมาธิ ตายในขณะที่จิตอยู่ในอัปนาสมาธิ ทุกอย่างมีเหตุผล จากปัญญาเห็นแจ้ง ถ้าใครสังสมโทษะความโกรธ อารมณ์ตัวนี้เกิดขึ้นบาปจะสังสมอยู่ในจิต โกรธบ่อยมีโทษะจริต มักโกรธ ตายแล้วมีโอกาสไปนรกง่าย ๆ โทสะผลักดันไปสู่การเกิดเป็นสัตว์นรก ความโลภผลักดัน ไปสู่การเกิดเป็นเปรต ความหลง สุตตามยปัญญา จินตามยปัญญา เรียนจนจบดอกเตอร์คือ ความหลง เป็นความหลงรู้แต่ไม่รู้จริง รู้จริงแต่สภาวะจะลงจะ วันนี้อย่างหน้าไม่จริง มีเหตุผลักดันลงเดรัจฉาน เป็นอุบายภูมิเบื้องต้น

โลก โกรธ หลง อย่าสังสมไว้ในใจ เพราะนั่นคือเหตุนำสู่การเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เมตตาให้อภัยเป็นทาน เมตตาเป็นคุณสมบัติของพรหม พรหมวิหารสี่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผล บางครั้งพูดแล้วทำให้คนอื่นไม่สบายใจ ในขณะที่มีชีวิต จะทำงานให้ดี มีเทวดาคู่มือรักษา ทำผิดพลาดอะไรมีคนคอยเตือน อย่างน้อยมี ศีล 5 กับ เบญจธรรม คือ 1) เมตตา กรุณา 2) สัมมาอาชีวะ 3) การสังวร 4) มีสังขระ ไม่พูดเท็จ และ 5) มีสติสัมปชัญญะ การทำความดีทั้งสองอย่างเป็นคุณธรรมของมนุษย์ การรักษามนุษย์ผู้ทำความดีเป็นคุณธรรมของสวรรค์

การมีเทวดาคู่มือรักษาก็ปลอดภัย อย่างน้อยมีเบญจศีล เบญจธรรม มีทาน มีศีล จะดวงดี ไม่ตกงาน การให้ทาน การรักษาศีลเป็นบ่อเกิดแห่งบุญสังสมในจิต คนมีบุญปรารถนาสิ่งใด ก็จะได้สิ่งนั้น ทุกอย่างสำเร็จได้ด้วยบุญ นี่คือนิยามภายในที่เราจะต้องทำ นอกจาก ทาน ศีล ดวงดี แล้วต้องเป็นอยู่ ใหลด ละ เลิก กามสุข คือสุขที่เกิดจากสัมผัส รูป รส กลิ่น เสียง เพราะมันมีทุกข์เป็นของคู่ เพราะกามสุขมีความทุกข์เป็นของคู่ ใหลดละ เลิก แล้วไปแสวงหา สงบสุข อิสระสุข สุขจากจิตเป็นอิสระ พัฒนาใจให้มีสติ มีปัญญา ทำปัญญาให้เห็นแจ้ง คือนิยามภายในที่เราจะต้องทำ

บริโคน้อย มักน้อย ใช้สอยเท่าที่จำเป็นกับชีวิตจะทรงอยู่ได้ นี่เป็นพระราชดำรัส
 ก็น่าแปลกใจที่เอาสิ่งของสกปรกไปพอกพูนกับร่างกาย จิตของใครที่ตกเป็นทาสของกิเลส
 ต้องเอาอย่างพระราชดำรัสพระเจ้าอยู่หัว บริโคนใช้สอยสละ สาระคือประโยชน์
 ทำจิตเป็นสันโดษ ไม่เปรียบเทียบกับคนอื่น สันโดษพอใจในสิ่งที่ตนมี ตนได้รับ ครูทำตัวให้มีคุณค่า
 ทำตัวเป็นผู้ให้ อย่าเป็นผู้เอา อย่าเป็นผู้รับ ระหว่างให้กับรับ ใครเป็นคนที่มีความสุข
 หักให้สิ่งที่เราให้ไต่ยาก การให้อภัยเป็นทาน ยากกว่าให้วัตถุ ใครเอาผลงานเราไป
 คนยืมเงินแล้วไม่ใช้เราให้หมดหนี้สินเป็นกฎแห่งกรรม เราไปเอาของเขามาก่อน พิสูจน์ได้
 ถ้าศีลข้อสองบริสุทธิ์ของจะไม่หาย แต่ถ้าเพื่อนยืมเงิน ศีลข้อสองเราไม่ดี บางคนถูกขโมย
 ผลงานเพราะไปขโมยเขามาก่อน คนมีศีลข้อสองบริสุทธิ์ของจะไม่หาย ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผล
 วิทยาศาสตร์ทำวิจัยแล้ว ต้องเข้าสถิติ เชื้อได้ 95 เปอร์เซ็นต์ อีก 5 เปอร์เซ็นต์เมื่อไว้มิด
 แต่พุทธศาสนาพอเข้าถึงความจริงได้แล้ว ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผล ชีวิตเราเจ็บไข้ได้ป่วย
 เหตุเพราะเราไปประพฤติด้านบาปกรรม มันเป็นอกุศลกรรมเพราะไปทำกับสัตว์ เราจึงได้รับผล
 แห่งเหตุ ทำตัวเป็นผู้ให้ การให้วัตถุเป็นการให้ทานที่ง่ายได้บุญน้อยกว่า ให้อภัยได้บุญมากกว่า
 ให้ปัญญาความรู้เป็นทานบารมี ให้ธรรมเป็นทาน เป็นการให้ที่สูงส่ง บุญจะทำให้เรา
 ได้รับสิ่งตอบแทน

สรุปแล้วงานภายในคือ ทาน ศีล ภาวนา ทำดวงให้ดี เอาเทวดามาคุ้มครองรักษา เจริญเมตตา
 เป็นครูบาอาจารย์ควรมีเมตตาและต้องสงบเย็น คนสงบเย็นเป็นคุณสมบัติของพรหม
 ให้อภัยเป็นทาน ให้วัตถุเป็นทาน ให้ปัญญาในการสอนหนังสือเป็นทานบารมีแต่ไม่มาก
 เพราะเป็นปัญญาทางโลก ถ้าท่านพัฒนาทางธรรม ปัญญาเห็นแจ้งเป็นปัญญาสูงสุด
 ท่านได้บุญใหญ่มากๆ เพราะมันเข้าถึงนิพพาน ให้อภัยเป็นทานได้มากที่สุดก็ได้แค่พรหม
 การสร้างศาสนาวัด การเอาเงินไปให้ทาน สร้างได้อย่างมากได้บุญแค่สวรรค์สมบัติ
 ถ้าเอาเงินมาใช้เผยแพร่ธรรมมันเข้าถึงนิพพานสมบัติ เพราะฉะนั้นเราเป็นผู้เลือกวิธีการ
 ทำบุญเอง คนที่รู้จักเขาจะไม่ไปก้าวล่วงในชีวิตของคนอื่น พระพุทธเจ้าไม่เคยไปก้าวล่วง
 ในชีวิตของใคร เพียงแต่ชี้ทางแล้วเลือกเอาเอง บางคนมีปัญหาทางโลก เอาโลกธรรมตำแหน่ง
 มาผูกติด บางทีแสวงหาทรัพย์ ที่ดิน รถยนต์ แสวงหาอะไร ดายแล้วยุติ แต่กลับเป็นปัญหา
 ของคนอื่น เพราะฉะนั้นต้องตาสว่าง ต้องเห็นถูก ให้เอาพอกอยู่ พอกิน พอเพียง
 ชีวิตก็เป็นสุข เพราะความสุขสบายมันต้องการมากกว่าความสะดวกสบาย ถ้าเห็นถูกต้องตามธรรม
 ได้ทั้งสองอย่าง ในฐานะที่เป็นครูบาอาจารย์ จรรยาบรรณจะเกิดขึ้นได้ด้วยคุณธรรมต่างๆ
 เหล่านี้ให้อยู่ในจิตใจของเรา

บทสรุป จิตเป็นรากฐานของสิ่งทั้งหลาย จิตประเสริฐกว่าสิ่งทั้งหลาย สิ่งทั้งหลายสำเร็จด้วย
 จิตตามโนมยา ถ้ารู้อย่างนี้จะสำเร็จได้อย่างไร ชีวิตต้องการความสะดวกสบายและต้องการ
 ความสุข ก็ต้องมีปัญญาเห็นถูกต้องตามธรรม ถ้าเข้าถึงปัญญาเห็นเหตุเห็นผลถูกต้องตาม
 ที่มันเป็นจริงแท้ ชีวิตปัจจุบันจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง ไม่มีปัญหาให้ต้องแก้ไข ต้องการความสุข
 ชีวิตพวกเราอย่าได้ประมาทพัฒนาจิตและปิดอบายภูมิให้ได้ คนที่ปิดอบายภูมิได้น้อย
 ต้องเป็นพระโสดาบัน มนุษย์ต้องการความสะดวก สบาย ความสุข ความทุกข์คือ การเกิด แก่
 เจ็บ เป็นทุกข์ ชีวิตคนเราเลือกได้ ทำจิตอย่าให้เป็นทาสของความโลภ โกรธ หลง
 การบรรยายจากผู้รู้จริง เข้าถึงความจริงแท้ได้ จึงไปเป็นครูของมวลชน ครูของครอบครัว
 ครูของสังคม ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผล เป็นความจริงแท้แน่นอน คุณธรรมต่างๆ
 ถ้าประพฤติได้เป็นจรรยาบรรณที่ดีมากๆ ของครูบาอาจารย์ นอกจากสอนตัวเองได้
 สอนประชาชนได้ สอนคนในสังคมได้ เราต้องสอนตัวเองให้ดีกว่า

สภาคณาจารย์ศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้จัดให้มีการประชุมสัณยจร ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร ระหว่างวันที่ 19-21 สิงหาคม 2553 เพื่อเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร รับฟังข้อคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร โดยมี อาจารย์ชลรงค์ ทองสง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย อาจารย์จักรศักดิ์ วิชาสวัสดิ์ รองประธานกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช ดร.บุญศิลป์ จิตตะประพันธ์ รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานบริหาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร และคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 40 คน

มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 5 บ้านแหลมสันติ ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 2005 ไร่ ได้รับการจัดตั้งตามประกาศของสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เมื่อ ปี พ.ศ. 2547 เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ มีภารกิจสำคัญในการจัดการการศึกษาและผลิตบัณฑิต ดำเนินการวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งเผยแพร่ผลงานของมหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน เปิดสอนในระดับปริญญาตรี โดยมีสาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สาขาวิชาพืชศาสตร์ (ไม้ผล) สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การตลาด) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) และสาขาวิชาการประมง (การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) โดยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มีนักศึกษาจำนวน 2,978 คน

มีอะไรดีๆ ที่แม่โจ้-ชุมพร

"มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตสู่ความเป็นผู้รู้ด้วยปัญญาอดทน สู้งาน เป็นผู้มีความรู้ และจริยธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาของสังคมไทยที่มีการเกษตรเป็นรากฐาน" คือปรัชญาที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรยึดมั่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรจึงมุ่งเน้นการพัฒนาการเกษตรเป็นสำคัญ โดยจัดให้มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งได้รับการสนับสนุน จากองค์กรต่างๆ

เยี่ยมชม **ฐานการเรียนรู้กล้วยาล์มน้ำมัน** มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพรได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยปาล์มน้ำมันขึ้น เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพปลูกปาล์มน้ำมัน โดยมุ่งศึกษาพันธุ์กรรมและการปรับปรุงพันธุ์ปาล์มน้ำมันให้ได้ผลผลิตเป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ศึกษาวิธีการปลูกและปฏิบัติดูแลรักษาปาล์มน้ำมันเพื่อให้ได้ผลผลิตสูง เป็นต้น ทั้งนี้ได้ตกลงร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตปาล์มน้ำมัน และดำเนินงานในลักษณะโครงการสหกิจศึกษากับบริษัทอาร์แอนด์ดี เกษตรพัฒนาจำกัด ในการสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นแหล่งฝึกงานให้นักศึกษาได้ฝึกภาคปฏิบัติจริง เป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงานให้กับนักเรียน นักศึกษา เกษตรกรและประชาชนผู้สนใจทั่วไป

ภาพโดย: วิทยุภาพทีวี ทองงาม

ภาพโดย: วิทยุภาพทีวี ทองงาม

ภาพโดย: วิญญูพัชร ทองงาม

ภาพโดย: ทำเนียบ สุทธกุล

ประธานสภาคณาจารย์และคณะได้แวะเยี่ยมชมฐานการเรียนรู้การเลี้ยงกุ้งขาว ซึ่งเป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยแม่โจ้กับบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหารจำกัด(มหาชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้พื้นที่ศึกษาจากการทำงานจริงสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการประมง (การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) และเป็นแหล่งค้นคว้า วิจัยของอาจารย์และนักวิชาการ

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร ยังมีฐานการเรียนรู้อื่นๆ อีก เช่น ฐานการเรียนรู้ดอกหน้าวัว ฐานการเรียนรู้การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ฐานการเรียนรู้สถานีวิทยุเพื่อการศึกษา F.M. 90 MHz เสียงแม่โจ้-ชุมพร ซึ่งส่งกระจายเสียงทุกวันตั้งแต่เวลา 8.00-20.00 น. โดยมีบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินรายการ เน้นการให้ข่าวสาร ความบันเทิงและสาระความรู้ต่างๆ และฐานการเรียนรู้พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาทางทะเลที่มีการจัดแสดงซากสัตว์ทะเลหายาก เช่น โครงกระดูกวาฬบรูด้า โลมา เต่าทะเล โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเก็บรักษาทรัพยากรที่มีค่า หายาก และใกล้สูญพันธุ์ รวมทั้งเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป

ผลการพบปะ/แลกเปลี่ยน/ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ กับมหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

การเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร ของสภาคณาจารย์ พบว่ามหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร เป็นสถาบันที่มีศักยภาพและมีจุดแข็งหลายด้าน เช่น มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีหน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนในหลายๆ ด้าน มีการทำวิจัยที่สนองตอบความต้องการของชุมชน และมีหลักสูตรการดำน้ำลึก (scuba diving) ที่สามารถออกบัตรรับรองการดำน้ำจากสถาบันการดำน้ำสากล (Professional Associate of Diving : PADI) แต่อย่างไรก็ดีเนื่องจากมหาวิทยาลัยต้องเตรียมรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาในอนาคต มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร จึงมีความต้องการด้านต่างๆ ได้แก่

1. ด้านอาคารสถานที่เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและนันทนาการ ได้แก่
 - อาคารเรียนและห้องเรียน ซึ่งยังมีไม่เพียงพอ
 - ห้องฝึกปฏิบัติการ ที่ปัจจุบันมีเพียงห้องเดียวไม่พอเพียงต่อจำนวนนักศึกษาที่มาใช้ในแต่ละวัน ทำให้ต้องใช้ห้องปฏิบัติการไปจนถึงเวลา 21.00 น.
 - สถานที่ฝึกดำน้ำลึกสำหรับนักศึกษา โดยต้องใช้สระน้ำขนาดเล็กไม่เหมาะสมสำหรับการฝึกปฏิบัติ
2. ด้านอาคารสถานที่เพื่อการนันทนาการและสวัสดิการ ได้แก่ สนามกีฬาสำหรับให้นักศึกษาและบุคลากรออกกำลังกาย และห้องพยาบาล
3. ด้านยานพาหนะสำหรับการพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกพื้นที่
4. ด้านบุคลากร อาจารย์มีภาระงานสอนมากเนื่องจากอาจารย์บางท่านต้องรับผิดชอบเป็นผู้บริหารและขาดแคลนอาจารย์ที่สอนวิชาพื้นฐาน ทำให้อาจารย์แต่ละสาขาต้องมาช่วยสอนวิชาพื้นฐาน (กลาง) 36 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งเป็นภาระที่หนักมาก
5. ด้านหลักสูตร หลักสูตรส่วนใหญ่ที่เปิดสอนที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร เป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ ในการพัฒนาหลักสูตรอยากใหทั้ง 3 แห่งได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรในสาขาวิชาที่เปิดสอนร่วมกัน

นอกจากนี้ ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ เช่น ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรโดยเสนอให้จัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับจุดเด่นของพื้นที่ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายกับชุมชน ส่งเสริมการทำวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน และแนวทางการขอตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ เป็นต้น

สรุปผลการประชุม

ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.)

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันที่ ๑๐-๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี วิทยาเขตราชบุรี

๑. แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เรื่อง โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีคนใหม่ พิธีเปิดสระว่ายน้ำ "สระอุบลรัตน์ราชกัญญา" การจัดงานวันเคียงข้างประชาชนสู่ภัยเศรษฐกิจร่วมกับบริษัทซีพีเอฟ รวมทั้งการจัดบรรยายพิเศษเรื่อง "ทำงานอย่างไร ให้มีจรรยาบรรณและมีความสุข" โดยอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยงานสภาคณาจารย์

๒. รับทราบสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับสถานะและภาระงานของสภาคณาจารย์ รวมทั้งความคืบหน้าการจัดประชุมวิชาการ ปอมท. ประจำปี ๒๕๕๓

๓. รับทราบและเชิญเข้าร่วมประชุมวิชาการของที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ทกสท.) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

๔. รับทราบผลการคัดเลือกอาจารย์ดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๒ ดังนี้

- สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่

ศ.ดร.สมชาย วงศ์วิเศษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

- สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่

รศ.วิลาวัลย์ เสนารัตน์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่

ศ.ดร.ชาติชาย ณ เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

- สาขามนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ ได้แก่

รศ.ดร.วยุพา ทศะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

๕. กำหนดการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ วันที่ ๗-๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

สรุปผลการประชุม

ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.)

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ วันที่ ๗ - ๘ สิงหาคม ๒๕๕๓

ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

๑. รับฟังการปาฐกถาพิเศษเรื่อง "บทบาท ปอมท. ในการสนับสนุนนโยบายอุดมศึกษา" โดย นายไชยยศ จิระเมธากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๒. แจ้งกิจกรรมสภาคณาจารย์แม่โจ้ เรื่องการจัดประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยแม่โจ้สัณจร ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร จังหวัดชุมพร การเข้าร่วมโครงการของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยแม่โจ้จัดพิธีถวายเทียนพรรษา ๙ วัน ๙ วัด และการเตรียมการจัดโครงการอธิการบดีคนใหม่พบคณาจารย์และบุคลากรสายวิชาการ

๓. รับทราบความคืบหน้าการจัดประชุมวิชาการ ปอมท. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ระหว่างวันที่ ๒-๓ กันยายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมรามารักษ์เดนท์ กรุงเทพฯ โดยสภา คณาจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ สกอ. เป็นเจ้าภาพร่วม

๔. มีมติเสนอให้ ก.พ.อ. แกไขและปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการตามที่สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยนเรศวรเสนอ

๕. กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมรามารักษ์เดนท์ กรุงเทพมหานคร